

Ποιμαντική Επιστολή του Μητροπολίτη Αυστρίας επί τη Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή 2025

[Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Με την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας κ. Αρσένιος καλεί τους πιστούς στην ποιμαντική του επιστολή να αδράξουν την ευκαιρία κατ' αυτό το διάστημα της νηστείας και να επιδιώξουν την πνευματική τους ανανέωση και την προετοιμασία τους να εορτάσουν το Πάσχα.

Τόνισε ότι η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ένας πνευματικός αγώνας, στον

οποίο όλοι οι πιστοί καλούνται να συμμετέχουν και δεν υπάρχουν θέσεις για θεατές. Σε αυτό το στάδιο των αρετών καλούμαστε να μιμηθούμε τον Χριστό, που διήλθε εν νηστεία σαράντα ημέρες και νύχτες για να αντισταθεί στους πειρασμούς του πονηρού.

Ο Σεβασμιώτατος στο μήνυμά του τονίζει ότι η **νηστεία** δεν είναι μόνο μία σωματική αποχή, αλλά κυρίως μία οδός **μετανοίας** και αναγνώρισης των δικών μας αμαρτιών. Η Εκκλησία είχε καθορίσει το διάστημα αυτό, ώστε οι πιστοί να καθαρθούν από τις καθημερινές μέριμνες και να στραφούν προς τον Θεό. Στο μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος τέλος ο Σεβασμιώτατος καλεί τους πιστούς να ασκηθούν στη νηστεία, την προσευχή, την ελεημοσύνη, την υπομονή και την αγάπη προς τον πλησίον, για να ανοίξουν τις καρδιές τους στη χάρη του Θεού.

Ολόκληρη η επιστολή:

Άγαπητοί άδελφοί καί τέκνα έν Κυρίω

«Έφθασε καιρός ή τών πνευματικών άγώνων αρχή, ή κατά τών δαιμόνων νίκη, ή πάνοπλος έγκράτεια, ή τών Άγγέλων εύπρέπεια, ή πρός Θεόν παρρησία...» (ιδιόμελον Τυρινής, Ήχος πλ. β΄).

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ εἰσερχόμεθα στήν Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, περίοδο πνευματικῆς ἀσκήσεως καί προπαρασκευῆς γιά τή μεγάλη έορτή τοῦ Πάσχα. Στάδιον μέγα, στό όποϊον όλοι οἱ πιστοί άνεξαϊρέτως καλούμεθα νά μιμηθοῦμε τόν Κύριον καί νά αποδυθοῦμεν στόν καλό πνευματικό άγώνα. Ἐνώπιόν μας άνοίγεται ένα άκόμη στάδιο άγώνων, σώματος καί πνεύματος. Τό «στάδιον τών άρετῶν», όπως τό όνομάζει ή ιερά ύμνογραφία, διαθέτει μόνον στίβους διά τούς άγωνιστές καί όχι θεατές. Οἱ άγωνοθέτες καί οἱ θεατές εύρίσκονται εἰς τούς οὐρανούς. Άγωνοθέτης τῆς πίστεως εἶναι ό ἴδιος ό Κύριος καί θεατές οἱ ἤδη άγωνισθέντες καί διακριθέντες Ἅγιοι, οἱ όποῖοι έχοντας λάβει τόν στέφανον καί τό βραβεῖον παρακολουθοῦν καί θαυμάζουν τίς έπιδόσεις μας.

Ό πνευματικός άγώνας μας έγκαινιάσθηκε ἤδη από τή στιγμή τῆς Βαπτίσεώς μας, όταν άπετάχθημεν τόν διάβολον καί τά έργα του, ένδυθέντες διά λευκοῦ χιτῶνος τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν όποϊον καί ύπεσχεθήκαμε νά ακολουθήσωμε σέ όλη τή ζωή μας, αντιπαλεύοντες τήν «εύπερίστατον άμαρτίαν» καί τόν διαρκή πόλεμο, τόν όποϊον διεξάγουν οἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ. Όλοι οἱ πιστοί άνεξαϊρέτως καλούμεθα νά ακολουθήσουμε τό παράδειγμα τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου, ό όποῖος πρίν έγκαινιάσει δημοσίως τό σωτηριολογικό Του έργο άσκήτευσε στήν έρημο «νηστεύσας ήμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα» γιά νά άντιμετωπίσει τούς πειρασμούς τοῦ πονηροῦ (Ματθ. δ΄ 11). Γιά τόν λόγον αυτόν,

οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας παρομοιάζουν τὴν Μ. Τεσσαρακοστή μέ πνευματικὴν ἔρημο.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία μερίμνησε καὶ θέσπισε τό στάδιον τῶν νηστειῶν, προκειμένου νά θυμηθοῦμε ὅτι ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ βαπτίσματός μας εἴμεθα ἀγωνισταί τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὀφείλομεν νά ἐπιδοθοῦμε στά ἅγια ἀγωνίσματα τῆς ἀλληλοσυγχωρήσεως, τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ὑπομονῆς στίς ταλαιπωρίες τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον. Ἡ νηστεία ἐξαγνίζει τὸ σῶμα ἀπὸ περιττὰ βάρη καὶ ἀνοίγει τὴ θύρα τῆς μετανοίας καὶ τῆς αὐτοσυνηθισμένης ὅτι εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ καὶ πεπτωκότες. Ἡ ἐλεημοσύνη ἀγιάζει τὴν νηστεία καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς στήν προσευχή πρὸς τόν ἐλεήμονα καὶ πανάγαθο Θεό, ἡ ὑπομονή εἰς τόν πόνο καὶ τίς θλίψεις μᾶς καθιστᾷ μιμητές τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ μᾶς ἐξασφαλίζει ὡς ἔπαθλον μεγάλες δωρεές καὶ στεφάνους ἀπὸ τόν Κύριον. Ἡ συγχώρεση τέλος καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον ἀποτελοῦν σφραγίδα τοῦ χριστιανικοῦ μας φρονήματος καὶ μᾶς καθιστοῦν μιμητές τοῦ Κυρίου.

Ἡ προσευχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, τὴν ὁποία ἐπαναλαμβάνουμε στίς Ἀκολουθίες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Τεσσαρακοστῆς κάνοντας μετάνοιες, συνιστᾷ ὕμνο τῆς εὐσεβείας: «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δός, πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί Κύριε, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τά ἐμά πταίσματα καὶ μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν». Προσευχόμεθα πρὸς τόν Κύριον γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ μας ἀπὸ τὰ τέσσαρα φοβερώτερα πάθη καὶ τὴ δωρεά τῶν τεσσάρων σπουδαιοτέρων ἀρετῶν. Συγχρόνως προσευχόμεθα νά μᾶς δωρίσει τὴν μεγάλη ἀρετὴ τῆς αὐτογνωσίας, ὥστε νά ἀσχολούμεθα μέ τίς δικές μας ἁμαρτίες καὶ ὄχι μέ τίς ἁμαρτίες τῶν ἄλλων.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή δέν εἶναι μόνον μία περίοδος σωματικῆς ἀσκήσεως ἢ τηρήσεως ἐξωτερικῶν κανόνων, ἀλλὰ μία εὐκαιρία νά ἐπιστρέψουμε στήν καρδίαν μας καὶ νά σταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μέ πνεῦμα ἀληθείας, ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης. Ἡ περίοδος αὕτη εἶναι κάλεσμα ἐπιστροφῆς πρὸς τόν Θεό καὶ τὴν ἀληθινὴ φύση μας, τὴν ἐντὸς τῆς καρδίας μας, τὴν ὁποία οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλοῦν «κελίον», τόπον ἡσυχίας καὶ συναντήσεώς μας μέ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ νηστεία, ἡ προσευχή καὶ ἡ μετάνοια δέν εἶναι αὐτοσκοποί, ἀλλὰ μέσα γιὰ νά ἐπανεύρωμε τὴν ὁδὸ τῆς ἡσυχίας τῆς καρδίας, ὅπου κατοικεῖ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀληθινὴ νηστεία κατὰ τόν ἅγιο Γρηγόριον Παλαμᾶ εἶναι ἡ κάθαρση τῆς καρδίας καὶ ἡ ἀναχώρηση ἀπὸ τὴ φλυαρία τοῦ κόσμου ὥστε ἐν ἡσυχίᾳ νά γίνει δεκτικὴ στό ἄκτιστον φῶς τοῦ Θεοῦ («Ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ἔσται ἡ ἰσχὺς ὑμῶν» (Ησ. 30,15). Πρόκειται γιὰ μία πορεία ἐπιστροφῆς εἰς τὴν καρδίαν μας

«δι' εἰλικρινοῦς μετανοίας καί προσευχῆς, προκειμένου νά συναντήσωμε ἐντός μας τόν Θεό καί νά βιώσωμε τήν ἐσωτερική αὐτή πραγματικότητα ἐντός ἡμῶν. Ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος μᾶς προτρέπει νά εἰσέλθωμε εἰς τό κελίον μας καί αὐτό θά μᾶς διδάξει τά πάντα.

Ἄς εἰσέλθωμε ἀδελφοί εἰς τό ἅγιο στάδιον μέ ταπεινοφροσύνη καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐχή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἃς δώσουμε τόν καλό ἀγώνα τῆς μετανοίας, τῆς καθάρσεως, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἐγκρατείας, τῆς ἀλληλοσυγχωρήσεως, τῆς ἐλεημοσύνης τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀγάπης. Οὐδεὶς νά παραμείνη ἀδιάφορος, οὐδεὶς ἀπλὸς θεατῆς πρὸς τό σάλπισμα τῶν πνευματικῶν ἀγώνων. Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἀποτελεῖ εὐκαιρία νά ἀφήσωμε τήν διάσπαση τῆς καθημερινότητος καί νά ἐπιστρέψουμε στήν ἡσυχία τῆς καρδίας διὰ τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς καί τῆς σιωπῆς γιὰ νά ἀκούσουμε τήν φωνή τοῦ Κυρίου ἐντός μας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει: «κατοικῆσαι τόν Χριστόν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν» (Ἐφ 3,17), ὁ Χριστός δηλαδή κατοικεῖ στίς καρδιές τῶν πιστῶν, ἐξ οὗ καί οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστι» (Λκ. 17,21). Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται στίς καρδιές ἐκείνων πού πιστεύουν εἰς τόν Χριστό καί ἀναγεννῶνται ἐκ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἄς ἀποστρέψωμε τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τό βλέμμα καί τόν νοῦ μας ἀπό τήν σύγχυση τοῦ κόσμου τούτου καί ἃς τό στρέψωμεν πρὸς τήν Ἱερουσαλήμ τῆς καρδίας μας, ἡ ὁποία «εἶναι τό βασίλειον τοῦ Θεοῦ», κατὰ τόν ἅγιο Μακάριο τόν Αἰγύπτιο. Μᾶς περιμένει ὁ Κύριος νά Τοῦ ἀνοίξωμεν τήν πόρτα καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐκ τοῦ κελίου τῆς καρδιᾶς μας, νά βαδίσωμε πρὸς τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Καλή καί εὐλογημένη Ἀγία Τεσσαρακοστή! Ἀμήν!

Μέ ἐγκάρδιες εὐχές καί ἀγάπη

† Ὁ Αὐστρίας Ἀρσένιος